

Beleggen: Symply the best . . .

Als hinderlijk leergierig knulletje adoreerde ik de schoolmeester vanwege de tsunami van wetenswaardigheden die hij over ons uit placht te storten met een aplomb of hij als een soort spindoctor alles zelf bedacht, om niet te zeggen, bepaald had.

Zo was daar de onfeilbare wet van de zwaartekracht en de onverwoestbare tip dat een rechte lijn altijd de kortste weg tussen twee punten was. Dat mij dit deed besluiten om voortaan op de schooltrap, voor de weg naar beneden, de leuning in plaats van de trap zelf te gebruiken had de beste man ook niet kunnen bevroeden, maar dat terzijde.

Ook besprenkelde hij ons rijkelijk met Bijbelteksten waaruit bleek dat; “Hij die heeft zal gegeven worden, maar hij die niet heeft zal ontnomen worden, zelfs hetgeen hij niet heeft”

. . .

Alhoewel ik dat laatste niet helemaal kon plaatsen, was de strekking mij in grote lijnen wel duidelijk en concludeerde ik hieruit dat het niet bepaald een aanbeveling was om onder de armoedegrens te gaan leven.

Een ander stokpaardje was dat hij kennis had aan deftige mensen die niet zelf werkten, maar hun geld lieten werken . . .

Wat je als kind met deze mededeling nou precies moest, was me niet geheel duidelijk, want nadere details werden niet bijgeleverd. Toch is ook de achterliggende boodschap binnen deze mededeling altijd een beetje bij me blijven hangen.

Dagelijkse kost waren uitspraken als: “Eenvoud siert de mens” en “Eenvoud is al ingewikkeld genoeg” en “Hoogmoed komt voor de val” en andere one liners en metaforen van gelijke strekking.

Oh ja, naarmate het schooljaar vorderde kreeg ik ook de indruk dat bij de kastelen die je met een vleugje “spaarzaamheid en vlijt” zo vlotjes kon bouwen, de grachten steeds breder en de torens steeds hoger werden.

Jammer dat zulke schoolmeesters, die altijd les gaven en nooit hoefden te vergaderen, uit de mode zijn en niet meer worden gebakken.

Toen ik me later met voor beleggen ging interesseren en financiële verslagen en artikelen ging lezen, moest ik toch weer dikwijls aan deze wijze lessen terugdenken. Dat beleggerswereldje leek bevolkt met marketingtypes die een slecht idee als goudmijn konden presenteren, compleet met fraaie vergezichten waar aan de horizon ontploffende winsten zichtbaar werden.

Op de vraag hoe ze dat konden bewerkstelligen werd dan verwezen naar een glossy brochure, maar wilde je die echt doorgronden dan was dat toch aanzienlijk lastiger dan bijvoorbeeld een Polynesisch kookboek analyseren.

Het checkpoint no 1 van Warren Buffet: “Beleg NOOIT in dingen die je niet snapt”, werd dus al niet gehaald.

De capriolen die vermogensspecialisten beweerden uit te kunnen halen konden, qua ingewikkeldheid, wedijveren met de eeuwenoude geheime formules en recepten van door de wol geverfde alchemisten.

De ware financiële specialisten blijken namelijk gewone aandelen, opties, warrants en turbo's al lang te zijn ontgroeid en plachten te jongleren met Prefs, Kompres, niet geheel volgestorte aandelen, claims, stockdividenden en beschouwen dit eigenlijk nog als het eenvoudige werk.

Wil je in deze tak van sport nog een beetje meetellen, dan handel je toch ook minstens in Falcons, Cats, Dogs, Gator's, Spins, Eagles, Tigr's en Lions. De slimsten van de klas vragen dan ook nog welke Lion's? Zijn het de "Leveraged income obligations via new shares of zijn het de Investment opportunity notes?" Dat zijn immers van die kleinigheidjes die een beetje belegger toch zou willen weten.

En dan hebben we het nog niet eens over de FRN's (Floating Rate Notes), zoals de Capped, Convertible, Drop-lock, Inverse, Mismatch, Rolling rate, Serial, Step-down, Extendable, Yield curve en Minimax.

Om niet de indruk te wekken geen verstand van zaken te hebben wordt er natuurlijk ook nog druk gehandeld in Euronotes, zoals daar zijn de NIF's, de BONUS en RUF, SNCF, SNIF en TRUF.

Voor degenen die inmiddels nog niet zijn afgehaakt, noemen we ook nog even de Revolving Acceptance Facility by Tender, de RAFT en om het nog erger te maken de CAMPS, COUGR's, REPOS, SAPCO's, MARPS, STARS, PNC's en de BERO's.

Wordt dit allemaal een beetje te moeilijk dan spelen we een toontje lager met de BECS, CAPS, COPS, FIPS, PIP's en niet te vergeten de Spot's. Let echter bij deze laatste heel goed op want hier loert het gevaar voor een lelijk dure valse toon. Die Single Property Ownership Trust kan namelijk ook nog de op termijn verhandelbare zijn! Let dus op dat u niet de verkeerde aanklikt, dan bent pas goed in de aap gelogeed. Alhoewel . . . het kan na verloop van tijd natuurlijk ook net de enige winstgevende deal blijken te zijn.

Wat voor beleggingsvehikel de superspecialist ook kiest, het geeft onverbiddelijk verlies als hij de richting verkeerd kiest en dat is natuurlijk toch, na alle gedane moeite, weer heel erg jammer . . .

Dit alles overziende ben ik eigenlijk best wel blij met mijn simpel Tarbo-systeempje met de gewone nuchtere Nederlandse AEX indexopties. Zeker gezien het feit dat je niet eens de richting van de beurs behoeft te weten.

Jan Breesstraat

20 november 2010

Docent trendneutrale beurstechnieken

www.tarbo.nl